

Hinduistický posvätný text:
Devi Bhagavatam,
Kniha štvrtá, kapitola 2

O nadvláde
následkov Karmy

Sûta povedal:
Vzdelaný Vyâsa,
syn Satyavatî,
a znalec Purân,
keď sa ho takto pýtal
Janamejaya, syn Parîksita,
ktorého srdce sa stalo
pokojným, odpovedal
nasledujúcimi slovami,
schopnými odstrániť
všetky jeho pochybnosti.
Vyâsa povedal:
Ó kráľ!
Radšej by si mal vedieť,
že tok Karmy
v tomto Vesmíre
nie je ľahko pochopiteľný;
dokonca ani Dévy nie sú
schopné pochopiť
podivuhodné dôsledky činov;
už ani nehovoriac o ľuďoch!
Keď povstal Vesmír,
zložený z troch Gún,
bolo to skrz Karmu,
že všetko malo svoj pôvod.
Bolo to semeno Karmy,
odkiaľ Jîvas
(individuálne vyjadrené
duše) povstali
bez počiatku i bez konca.
Jîvas sa často a často
inkarovali do nespočetných
druhov materníc a potom
došli k zániku.
Keď táto Karma skončila,
Jîvas už potom viac
nikdy nemuseli mať
spojenie so žiadnym
ďalším telom.
Karmy, ktoré Jîvas
dokončili, sú troch druhov:
– priaznivá, nepriaznivá
a zmiešaná

(čistočne priaznivá
a čiastočne nepriaznivá);
pričom priaznivá
je Sattvik Karma,
nepriaznivá je
Tamasik Karma
a zmiešaná je
Râjasic Karma.
Tak to bolo povedané
Mudrcmi.
Tieto tri sú ďalej znovu
rozdelené na tri.
Sú to:
Sanchita (nahromadená),
Bhavisya
(hroziaca v budúcnosti)
a Prârabdha (začatá).
Všetky tieto Karmy
vždy zotrávajú v tele.
Ó kráľ!
Každý,
dokonca Brahma, Višnu
a Maheš, všetci sú
pod vplyvom tejto Karmy!
A zažívajú
potešenie, bolesť, starobu,
chorobu a smrť,
šťastie i smútok, túžbu,
hnev, lakomosť
a ostatné telesné vlastnosti,
z dôsledkov tejto Karmy,
ktorú zvyčajne
nazývame Osud.
Preto láska, nenávisť
a ostatné telesné vlastnosti
prevládajú rovnako
vo všetkých telách.
Hnev, žiarlivosť, nenávisť
a ďalšie podobné vlastnosti
povstali v Dêvach,
ľuďoch a vtákoch z dôvodu
niektorých druhov neľúbosti
pri predošlých udalostiach;
a láska, súciti, ľútosť atď.
povstali z niektorých
druhov sympatií,
už existujúcich.
Ó kráľ!
Žiaden jednotlivec sa nemôže
objaviť bez nejakého činu.

Je to kvôli Karme,
že Slnko prechádza oblohou;
je to kvôli Karme,
že bol Mesiac postihnutý
suchotinami
a je to kvôli Karme,
že Rudra drží
disk z lebky.
Táto Karma preto nemá
žiadneho začiatku ani konca
(až do stavu Mokša);
táto karma je teda
jedinou príčinou
vzniku tohto Vesmíru.
Z tohto dôvodu
celý tento Vesmír,
pohyblivý i nepohyblivý,
je reálny;
ale Muniovia sú hlboko
pohrúžení do meditácie,
aby sa presvedčili o jeho
reálnosti a nereálnosti.
Nemôžu definitívne
s istotou vedieť,
či je tento svet reálny
alebo nereálny; pretože tam,
kde je rozšírená Mája,
tam je vesmír.
Kde príčina
plne existuje
vo všetkých ohľadoch,
tam nie je žiaden dôsledok,
ako môžeme povedať?
Mája je večná a vždy koná
ako Prvotná Príčina všetkého.
Preto, ó Kráľ!
mudrci tvrdia,
že semeno Karmy je večné.
Celý tento vesmír
sa bez prestávky mení,
pričom je ovládaný
touto Karmou.
Ó kráľ kráľov!
Hovoria, že je to skrze
vôľu Višnu,
z neohraničenej energie
a nádhery, že celý
tento vesmír vstupuje
znovu a znovu
do všetkých druhov materníc,

či už dobrých alebo zlých.
 Teraz, ak dôjde
 k narodeniu Višnu,
 z nekonečného hrdinstva,
 v súlade s Jeho vôľou,
 prečo potom
 On cestuje cez
 mnoho nehodných zrodení?
 Prečo Bhagavân Višnu
 započína Svoje zrodenia
 v rôznych Jugách
 v nízkych,
 biednych pôvodoch?
 Kde je ten človek, ktorý sa
 spolieha sám na seba,
 ktorý opustiac svoj
 príbytok Vaikuntha
 a všetky druhy potešení,
 šťastia, túži žiť
 v tomto smrteľnom chráme,
 plnom moču, výkalov
 a iných nečistých látok.
 Žiaden inteligentný človek
 neopustí pohodlné
 miesta odpočinku,
 milostných zábav
 a zbierania kvetov
 kvôli zotrúvaniu
 v tejto maternici
 v tomto lone.
 Komu sa páči žiť
 s tvárou nadol v maternici,
 keď si môže užívať
 skvelé jemné nebeské duny,
 nafúknuté bavlnou
 alebo hodvábom.
 Kto zanechá
 spev, tanec a hudbu,
 v ktorých sú vyjadrené
 všetky druhy
 láskavých pocitov
 a premýšľa o zostúpení
 do tohto skutočného Pekla?
 Kto zanechá
 skvelý rajský nektár
 a blahobyť,
 ktorý darovala Lakšmí,
 a ktorého sa nemožno
 ľahko zriecť
 a potom chce ochutnať

tento moč a výkaly.
 Nie je žiadneho pekla
 viac rozčulujúceho
 v troch svetoch
 než táto existencia
 v materniciach.
 Muniovia, ktorí sa toho
 obávajú, uskutočňujú
 náročný asketizmus
 v tomto podivuhodnom svete.
 Múdre, inteligentné osoby
 sa vzdajú svojich kráľovstiev
 a potešení
 a uchýlia sa do lesov.
 Kto je taký hlúpy
 aby dobrovoľne vstúpil
 do rôznych materníc?
 Červy a hmyz
 trápia Jîvas
 v maternici;
 oheň trávenia zo žalúdka
 ju zahrieva zospodu,
 zatiaľ čo je strašne
 zviazaná zo všetkých strán
 mäsom, obklopeným
 tukom alebo špičkom.
 Ó kráľ; Ani len náznak
 šťastia tam nie je viditeľný.
 Je oveľa lepšie
 žiť vo väzení domu, spútaný
 ťažkými železnými reťazami.
 Zatiaľ čo nie je žiaduce žiť
 ani len chvíľu v maternici.
 Je to veľmi tvrdé a bolestivé
 byť v maternici
 po desať mesiacov.
 Vyjsť von
 z pevnej a hroznej maternice
 je mimoriadne ťažké.
 Jîvas majú ťažkosti
 vo svojom detstve;
 nemôžu hovoriť
 a nevedia, čo povedať,
 keď sú hladné alebo smädné;
 úplne závisia na iných
 a trápia sa.
 Keď dieťa vyhladne a plače,
 matka sa stane úzkostlivou.
 Keď je dieťa postihnuté
 chorobami a plače,

matka to potom zistí
 a dá mu lieky.
 Takto v detstve vyvstane
 mnoho problémov.
 Mudrci preto
 nenachádzajú žiadne šťastie
 a netúžia sem
 z vlastnej vôle prísť.
 Ó kráľ, žiaden rozumný
 človek by sa nevzdal
 nepretržitých nebeských
 potešení a neuprednostnil by
 pred Dévami tento namáhavý
 a bolestivý stav
 narodenia sa v maternici.
 Ó kráľ kráľov!
 Všetky Dévy, Brahma
 a ostatní musia znášať
 plné dôsledky
 ich vykonanej Karmy,
 či už je radostná
 alebo bolestivá.
 Ó najlepší z kráľov!
 Ovocie karmy musí byť
 zažité skúsenosťou,
 či už je priaznivá
 alebo nepriaznivá,
 či je to Déva,
 ľudská bytosť
 alebo zvierá;
 ktokoľvek,
 kto sa stelesnil v dokonalých
 alebo hrubých telách!
 Ľudské bytosti pomocou
 svojho praktikovania
 pokánia, náboženskej
 prísnosti, dávania almužien
 a obetovania sa,
 rastú do božstva. Indra,
 keď skončia dôsledky
 jeho dobrých činov,
 prichádza dole
 do nižších zrodení!
 Nie je o tom pochyb.
 V Ráma inkarnácii
 sa Dévy museli
 vteliť do opíc;
 v Krišna inkarnácii
 sa Dévy museli
 vteliť ako ľudské bytosti,

pastieri kráv (Gopas)
 a Yâdavas.
 Takto povzbudzovaný
 Brahmom,
 Višnu Bhagavân
 sa vteliť mnohokrát,
 veky za vekmi,
 aby uchoval náboženstvo.
 Ó kráľ smrteľníkov!
 Takto, ako koleso voza,
 Bhagavân Hari
 sa postupne vteliť
 do rôznych materníc
 zázračným spôsobom.
 39.
 Zničenie démonov (Daityas)
 uskutočnil Hari vo Svojich
 mnohých ďalších zrodeniach.
 Teraz vám vyrozprávam
 priaznivé fakty
 o zrodení Krišnu,
 ktorý sa vteliť
 do rodiny Yadu
 (Yadu Kula).
 Ó kráľ!
 Slávny Vâsudeva,
 zrodený
 z Muni Kas'yapa,
 sa musel narodiť znovu
 ako ľudská bytosť
 kvôli svojej predchádzajúcej
 kliatbe a musel zabezpečiť
 svoje živobytie
 starostlivosťou o kravy.
 Ó najlepší z kráľov!
 A dve ženy,
 Kas'yapa, Aditi
 a Surasâ
 sa museli narodiť
 ako dve sestry,
 Devaki and Rohinî,
 kvôli kliatbam,
 ktoré boli na ne uvalené.
 Ó potomok Bharata!
 Takto sme počuli,
 že ich kedysi ťažko preklial
 Varuna, vodný boh,
 ktorý sa veľmi nahneval.
 Povedal kráľ.
 Aký priestupok spáchal

Kas'yapa,
 že sa musel narodiť
 spolu so svojou ženou
 ako pastier kráv.
 A prečo to bolo tak,
 že Večný nepretržitý
 Atman Visnu Nârâyana
 sa musel narodiť v Gókule.
 On, ktorého bydliskom
 je Vaikuntha
 kto je Pán Rámu!
 kto je Bhagavân
 a Najvyšší spomedzi bohov,
 kto je udržiavateľom vesmíru
 a vekov!
 Na Koho príkaz
 môže takáto bytosť zanechať
 svoj príbytok a narodiť sa
 do sveta
 ako obyčajný smrteľník?
 Je tu vo mne táto vážna
 pochybnosť, čo sa tohto týka.
 Získavajúc
 túto zvrátenú ľudskú špirálu,
 človek je vždy zmätený
 rôznymi myšlienkami,
 niekedy žiadostivosťou,
 hnevom, žiarlivosťou,
 netolerantnosťou, smútkom,
 nepriateľstvom,
 niekedy pocitmi rozkoše,
 šťastia, strachu,
 utrpenia, chudoby,
 niekedy úprimnosťou,
 dobrými alebo zlými
 skutkami, poctivosťou,
 zradou, nestálosťou,
 podporovaním iných;
 niekedy výčitkami,
 váhaním, vystatovaním,
 lakomosťou, márnivou
 pýchou, preludom alebo
 pokrytectvom a niekedy
 výčitkami;
 tieto rôzne pocity
 existujú v človeku.
 Ako potom môže
 Višnu Bhagavân zanechať
 Svoje večné potešenia
 a obrátiť sa

k tomuto ľudskému zrodeniu
 plnému mnohých
 mäťúcich myšlienok.
 Najlepší z Muniov!
 Aké divné šťastie
 je v tých potešeniach
 ľudských zrodení,
 že S'rî Bhagavân Hari
 musí prevziať bremeno
 takéhoto zotrývania
 v ľudských materniciach?
 Ó Munîndra!
 Utrpenia, ktoré sú zažívané
 v maternici,
 bolesť počas pôrodu,
 nešťastie v rannom detstve,
 problémy s vášnivou
 žiadostivosťou v mladosti,
 väčšie smútky a ťažkosti
 v živote hlavy rodiny,
 všetko toto je tam prítomné;
 ako je teda možné,
 že sa Bhagavân Višnu
 často inkarnoval
 v týchto rôznych
 ľudských zrodeniach.
 Aké množstvo
 ohromných ťažkostí mal
 Brahmâ-rodený Hari
 aby na seba vzal
 Svoju Rama inkarnáciu!
 Taký vysoko šľachetný
 musel trpieť
 kvôli vyhnanstvu v lese,
 kvôli úteku
 od svojej ženy Sítý,
 kvôli častým vojnám,
 kvôli definitívnemu
 odlúčeniu od jeho ženy Sítý.
 Podobne
 Krisna Avatâra,
 zrodenie vo väzení,
 odchod do Gókulu,
 starostlivosť o kravy,
 zabitie Kamsa,
 odchod do Dwârkhâ
 s veľkými ťažkosťami
 a všemožnými
 problémami v domácnosti.
 Prečo musel trpieť

týmto všemkým?

Kto spomedzi múdrych

a oslobodených,

sa z vlastnej vôle

zniži aby na svoje

plecia vzal toľko

ťažkého utrpenia?

Táto vážna pochybnosť

je v mojej mysli;

prosím, odstráň dobrotivo

túto vážnu pochybnosť

a upokoj moju myseľ.

Tu končí

druhá kapitola

štvrtej knihy

Šrí Mad Deví Bhagâvatam

z Mahâ Purânam

s 18 000 veršami,

od Maharsí Veda Vyâsa.